Non Solus

8 januari 2023

Trappenhuis van Escher.

De 31ste december 2022 gaat voor mij het verleden in als de meest luide oudejaar avond welke ik mij herinner.
De eerste januari 2023 gaat voor mij het verleden in als de meest stille nieuwjaarsdag welke ik mij herinner.

Het geschreeuw, het gedonder het eindelijk weer feesten is een opmaat geworden. Ingeslopen in onze samenleving. Een andere wijze van communiceren. Ook van onze overheid buiten de feestdagen met schreeuwende nietszeggende papieren regelgeving. Een regel tornado waar niemand meer iets van snapt.
Wij moeten ons, terug op de 31ste december, wanen als krioelende massa in het huis van de grote graficus ; Maurits Cornelis Escher.

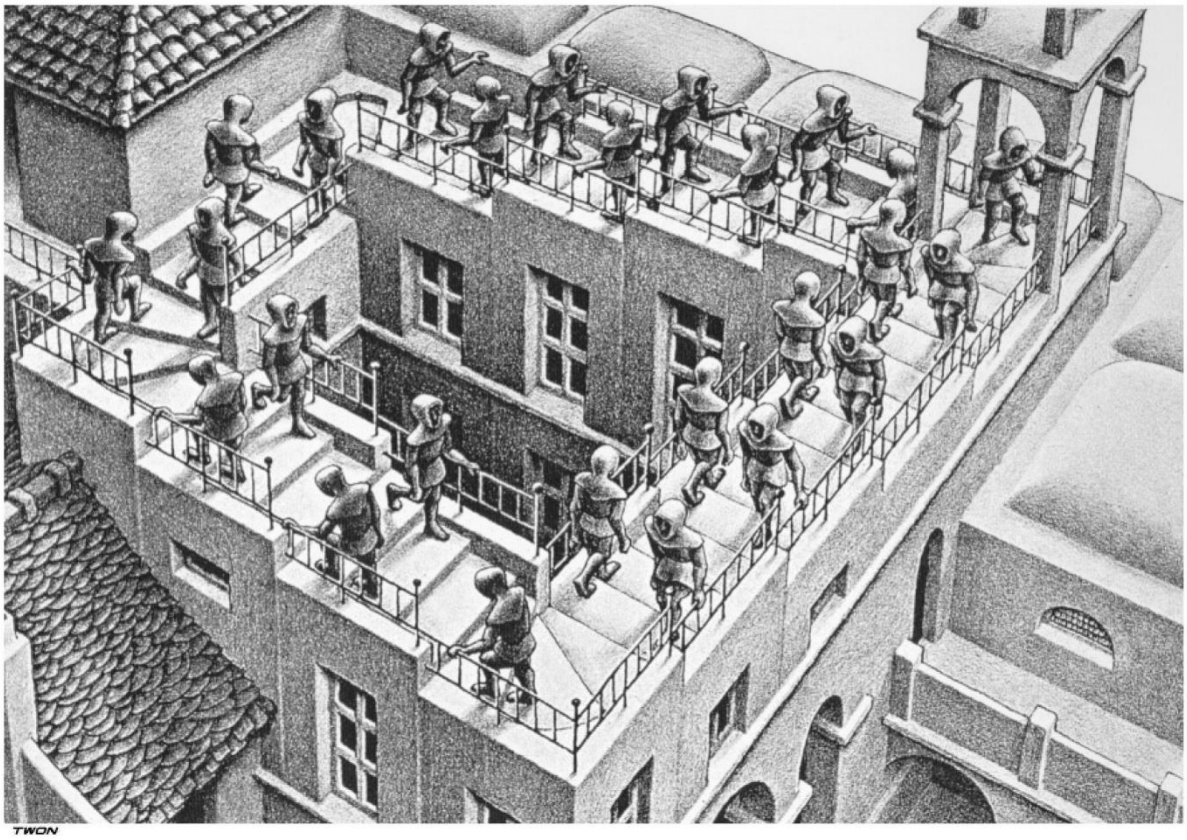

Wij zijn de mening toe gedaan op der goede weg te zijn. Wij wanen ons op de goede weg. Komen elkaar steeds weer tegen en zijn geen meter op geschoten. Wij communiceren op deze wijze. We kakelen en kakelen door elkaar heen. Denken het gelijk en de juiste weg te hebben. Komen elkaar weer telkens tegen Gaan weer druk doende verder met kakelen. Blijvend op hetzelfde weggetje.

De andere dag, de eerste januari is het stil, doodstil. Mooi om mijn kerstkaarten nog eens te bekijken. Mijn eigen wensen zijn verzonden met een kerst lied dat verwijst naar de oorlog tussen Rusland en de Oekraïne. Ik stuur altijd mijn wensen voor oud en nieuw en de kerst per post of bij problemen per telefoon.. Zo krijg ik ook de voor mij bestemde post binnen.

Het is stil, doodstil. Ik neem de tijd Het verbaast mij telkens weer, en nu nog meer op deze stille dag. Ik verbaas mij over de lieve post.
Familie, vrienden, kennissen, buren, kaarten brieven aantekeningen alles wordt aandachtig bekeken en op genomen.
Ik zie de afzenders, in gedachte omarm ik hen.
Ik zie hen de kaart uitzoeken, passende bij mij.
Ik zie de wijze van opteren de naam en wensen goed te schrijven.
Ik zie de hapering bij het schrijven , kan dat wel.
Ik zie de keuze van de postzegel, die er zeker af kan.
Ik *zie de keuze remmen om nog door te gaan met kerstgroeten. Ik heb begrip voor hen die geen kaart kunnen sturen vanwege de oprukkende inflatie.*
Ik voel bij de zelf gemaakte kaarten waar uit het schilder-teken -of maakwerk de warmte mij omringen.
Ik geef een ontvangen kerstgroet waarbij een gedicht van Paul v. Vliet.
De kerst groet is gekomen van Olga Visser, ons bruidsmeisje in 1955

ik hoop op de mensen
die bergen verzetten
die door blijven gaan
met hun kop in de wind
Ik hoop op de mensen
die door blijven douwen
die blijven geloven met het
geloof van een kind.

ik hoop op de mensen
die blijven vertrouwen
die van te voren niet vragen
"naar hoeveel" en "waarom"
Ik hoop op de mensen
die met vallen en opstaan
van doe het maar wél
en kijk maar niet om

ik hoop op het best
van vandaag en morgen
ik hoop op het mooiste
waar ik van hou
ik hoop op het maximum
dat ere nog in zit
in vandaag en in morgen
In mij en in jou.

Dat we tijd vinden normaal weinig kakelend veel zeggend met elkaar te communiceren. Non Solus.
Nicolaas Overbeeke *Nieuwerkerk aan den IJssel*